

[Bjørn Elmquist]

Der er et enkelt spørgsmål, jeg godt vil have frem allerede her i folketingsalen. Ellers skal jeg nok bringe det frem i udvalget. Der står i § 19 om retten til aktindsigt, hvor man undtager fra den nye forvaltningslov, som træder i kraft 1. januar 1987, adgang til at blive gjort bekendt med identiteten, herunder navne, adresser og telefonnumre, på de personer, der udfører forsøg på dyr osv. osv.

Jeg ville godt have justitsministeren til her i fuld offentlighed, jeg tror, det kan have et formål, at bekræfte – jeg har en fornemmelse af, at det er det, der er tilfældet – at dette hænger sammen med, at de personer, som træffer beslutningerne, vil man godt give en beskyttelse med hensyn til deres privatlivs fred, hvorimod selve principperne, selve handlingerne, forsøgene med dyrene, vil man meget gerne have debatteret i offentligheden. Når det er sket, må det være Dyreforsøgstilsynet, der påtager sig et ansvar. Det er faktisk en slags nævn eller en slags domstol, kan man sige.

Men for at slutte: mit parti kan støtte lovforslaget.

Margrete Auken (SF):

I sidste samling fremsatte SF et forslag om at forbedre forholdene for forsøgsdyr. Justitsministeren havde ikke overvældende sans for vores forslag. Så vidt jeg husker, blev det kun støttet på et enkelt punkt, nemlig ønsket om flere inspektionsbesøg, anmeldte såvel som uanmeldte. Men i øvrigt fik forslaget god opbakning.

Imidlertid besluttede ordførerne bag det flertal, der var, at lade forslaget oversomme i håb om at få regeringspartierne med. Kørte vi det igennem, ville vi nemlig risikere ikke alene en masse vrøvl med forskere og medicinalindustri, også justitsministeriet ville sandsynligvis gå i lammelse. At vedtage noget uden om regeringen finder dette ministerium åbenlyst upassende. Fra andre sager ved vi, hvor galt det kan gå. Så kunne vi få dem med os, så ville det være godt. Det er immervæk dyrene, der skal have glæde af det her, ikke SF og den øvrige opposition.

Og halleluja, vi gjorde ret. Sommeren blev forsødet med en helt overvældende strøm af henvendelser fra mennesker, der ville have forsøgsdyrsloven forbedret, og dertil var alle

organisationerne i sving med mange gode ideer.

Så får vi til overmål et forslag lagt frem, som ikke alene har næsten alle SFs ændringer med, men som endda på sine steder er bedre. Der er stadig et par ting, vi gerne vil forskønne det yderligere med, og dertil kommer, at et par af organisationerne har indsendt ændringsforslag, som muligvis fortjener at komme ind. Jeg vil ikke nævne dem specifikt her, vi må kigge på dem i udvalget.

Spørgsmålet er svært, og det fortjener en grundig behandling, men blot sagt nu: vi skal nok tage forslagene op og prøve på at få dem ind, vi synes gør forslaget endnu bedre.

Det, vi i hvert fald gerne vil have med, og som jeg allerede nu kan trække frem, er for det første spørgsmålet om at sikre, at der også bliver foretaget en vurdering af rimeligheden af at lave de her forsøg, om der er en tilstrækkelig forskningsmæssig og samfundsmæssig interesse i at gøre det. Det stod eksplicit i lovforslag nr. L 175, i § 1, nr. 1. Det er for så vidt med i det foreliggende forslag, men kun i bemærkningerne, og vi finder det så betydningsfuldt, at vi godt vil have det ind i selve teksten.

Vi er selvsagt glade for, at ministeren har fulgt os i et ønske om Dyreforsøgstilsynets – som det nu hedder – sammensætning, så der også bliver plads til lægfolk og medlemmernes antal udvides.

Vi betragter ideen om et sekretariat som en klar forbedring i forhold til vores forslag, og det er også bedre end vores idé om lønninger til medlemmerne.

Der er endda særdeles gode ting om edb-registreringen. Den kan på en helt ny og god måde sikre såvel kontrollen med, hvad der foregår, som mulighederne for at aflægge uanmeldte besøg. Det er temmelig svært at gøre det, det var vi godt klar over også med vores forslag. Men fra nu af vil man på forhånd kunne konstatere, hvornår forsøgene skal ske, så medlemmerne ikke løber forgæves.

Det er også godt, at der kan bruges stedfortrædere, og at man kan forlange, at medlemmer af tilsynet skal være til stede ved forsøg.

Hele sekretariatsafsnittet burde måske have en plads i selve lovteksten.

Spørgsmålet er, om det er tilstrækkeligt at sikre offentlighed og at undgå parallelforsøg